11/12/2021

Κ. Σακελλαροπούλου: Ανησυχητική η αυξητική τάση της ενδοοικογενειακής βίας

/ Επικαιρότητα

Χαιρετισμό στην επετειακή εκδήλωση της Unicef απηύθυνε η Πρόεδρος της Δημοκρατίας Κατερίνα Σακελλαροπούλου με αφορμή τα τα 75 έτη Συνεργασίας για την Υπεράσπιση των Δικαιωμάτων του Παιδιού στην Ελλάδα και τον Κόσμο. Κατά τη διάρκεια της ομιλίας της, η κ Σακελλαροπούλου έκανε ειδική αναφορά στην ανοδική τάση περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, ιδίως αυτή την εποχή της πανδημίας.

Η Πρόεδρος της Δημοκρατίας αναφέρθηκε στο πόσο εύπλαστη και εύθραυστη είναι η περίοδος της ζωής του ανθρώπου κατά την παιδική ηλικία και μάλιστα σε μια εποχή όπως η δική μας που είναι σκληρή και περίπλοκη. Ως προς τις γυναικοκτονίες και την ενδοοικογενειακή βία, η ίδια επεσήμανε ότι πρόκειται για

«φαινόμενα άκρως ανησυχητικά, που πρέπει να μας ωθήσουν να εξετάσουμε και να επαναξιολογήσουμε τη συμπεριφορά μας ως πολιτών και γονέων». Υπενθύμισε, ακόμη, ότι «η καθημερινότητα των γονέων αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση για το παιδί, το οποίο εκ των πραγμάτων εμπλέκεται στις φιλοδοξίες, στους φόβους, στις κλίσεις τους» και πρόσθεσε: «Οι αντιδράσεις τους επιδρούν στον χαρακτήρα του και διαμορφώνουν, στη συνέχεια, τη δική του συνύπαρξη με το οικογενειακό περιβάλλον, τους φίλους, τους συμπολίτες του».

Ακολουθεί ο χαιρετισμός της κυρίας Σακελλαροπούλου:

«Με ιδιαίτερη χαρά βρίσκομαι σήμερα εδώ, στον ιστορικό χώρο του Ζαππείου Μεγάρου, για την εκδήλωση της επετείου των 75 ετών από την ίδρυση του Ταμείου των Ηνωμένων Εθνών για τα παιδιά, τη γνωστή σε όλους UNICEF, που επιτελεί σημαντικό έργο σε όλο τον κόσμο.

Η Ελλάδα συμμερίζεται, υποστηρίζει και εφαρμόζει εμπράκτως τις αρχές που διέπουν τον Καταστατικό Χάρτη του ΟΗΕ και το Διεθνές Δίκαιο. Το 1992 κύρωσε τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, η οποία, μαζί με τις άλλες Συμβάσεις σεβασμού και προαγωγής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, έχει συμβάλει στη δημιουργία ενός προστατευτικού πλέγματος για τους ανήλικους, που συμπληρώνει την εθνική μας νομοθεσία. Η ίδρυση Γραφείου της UNICEF, τον Νοέμβριο του 2020, στη χώρα μας, είναι το επιστέγασμα της συνεργασίας με τον Οργανισμό. Στο πλαίσιο αυτό, εκπονήθηκε και το πρώτο 5ετές Πρόγραμμα για την Ελλάδα, που αφορά την περίοδο 2022-2026, η επίσημη υιοθέτηση του οποίου αναμένεται από τον ΟΗΕ στις αρχές του 2022.

Ως γνωστόν η UNICEF, όπως και ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, ιδρύθηκε στον απόηχο του Δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου, με την ιδιαίτερη αποστολή να διασφαλίζει την υγεία, τη μόρφωση και τα δικαιώματα όλων των παιδιών. Παλαιότερα, αυτονοήτως μεριμνούσε για τα παιδιά του αναπτυσσόμενου κόσμου, τα παιδιά που εμπλέκονταν σε εμπόλεμες συγκρούσεις, τα παιδιά-στρατιώτες, τα παιδιά-σκλάβους, εκείνα που υποσιτίζονταν, εργάζονταν από την πιο τρυφερή τους ηλικία στις πιο απάνθρωπες συνθήκες, γνώριζαν τη βία και την εκμετάλλευση, αγνοούσαν τι σημαίνει σχολείο, φάρμακο, γιατρός. Σήμερα, ωστόσο, με την διόγκωση του μεταναστευτικού φαινομένου, το έργο της UNICEF καθίσταται ακόμη πιο ευρύ, επιτακτικό και επείγον. **Παιδιά ορφανά, παιδιά Ρομά, παιδιά προσφύγων και μεταναστών, και ασφαλώς τα ασυνόδευτα και απροστάτευτα ανήλικα, η πιο ευάλωτη ομάδα ανάμεσα στους ξεριζωμένους που αναζητούν προοπτική ζωής μακριά από τις εστίες τους, βρίσκουν στην UNICEF ένα δίκτυο αφοσιωμένων ανθρώπων, που έχουν αναλάβει ένα ιερό χρέος: να τους παράσχουν ένα ασφαλές περιβάλλον, μια αίσθηση κανονικότητας και πρόσβασης σε βασικές υπηρεσίες, να**

ενδυναμώσουν το σθένος τους και να προωθήσουν την κοινωνική τους ένταξη.

Η Ελλάδα, χώρα προορισμού χιλιάδων μεταναστών, αιτούντων άσυλο και προσφύγων, θέτει ως προτεραιότητα τις ανάγκες των ασυνόδευτων, ανήλικων παιδιών. **Αντιμετωπίζει την κάθε περίπτωση με βάση τις ιδιαιτερότητές της και στέκεται αρωγός και συμπαραστάτης όλων αυτών των παιδιών, μέσω συνεργασιών και πρωτοβουλιών, συμπεριλαμβανομένων των μετεγκαταστάσεων. Τα κέντρα υποστήριξης παιδιών και οικογενειών, το πρόγραμμα Υποστηριζόμενης Ημιαυτόνομης Διαβίωσης καθώς και τα κέντρα άτυπης εκπαίδευσης της UNICEF ενισχύουν την τοπική και εθνική ικανότητα αντιμετώπισης του μεγάλου αυτού προβλήματος.**

Η παιδική ηλικία είναι μια ιδιαίτερα εύθραυστη και εύπλαστη περίοδος της ζωής του ανθρώπου και η εποχή μας σκληρή και περίπλοκη. Θα ήθελα να επισημάνω φαινόμενα που πρέπει να μας προβληματίζουν, όπως το bullying και η βία στα σχολεία, οι κίνδυνοι από την αλόγιστη και ανεπιτήρητη χρήση του διαδικτύου και ο εκφοβισμός μέσα απ’ αυτό, η προώθηση εφήμερων και καταναλωτικών προτύπων, η αυξητική τάση περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, ιδίως αυτή την εποχή της πανδημίας, η ανησυχητική αύξηση των γυναικοκτονιών. Φαινόμενα άκρως ανησυχητικά, που πρέπει να μας ωθήσουν να εξετάσουμε και να επαναξιολογήσουμε τη συμπεριφορά μας ως πολιτών και γονέων. Ας μην λησμονούμε, ότι η καθημερινότητα των γονέων αποτελεί παράδειγμα προς μίμηση για το παιδί, το οποίο εκ των πραγμάτων εμπλέκεται στις φιλοδοξίες, στους φόβους, στις κλίσεις τους. Οι αντιδράσεις τους επιδρούν στον χαρακτήρα του και διαμορφώνουν, στη συνέχεια, τη δική του συνύπαρξη με το οικογενειακό περιβάλλον, τους φίλους, τους συμπολίτες του.

Πρόσφατα, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα για τα Δικαιώματα του Παιδιού, επισκέφθηκα το παιδικό χωριό SOS στη Βάρη και συνάντησα κορίτσια και αγόρια που έχουν στερηθεί τη γονική παρουσία. Παιδιά που παραμελήθηκαν, εγκαταλείφθηκαν, ακόμη και κακοποιήθηκαν. Που ένιωσαν τα θεμέλια του κόσμου τους να κλονίζονται, καθώς οι γονείς τους αδυνατούσαν να ανταπεξέλθουν στον ρόλο τους. Που κινδύνεψαν να καθηλωθούν από την έλλειψη πνευματικών και κοινωνικών ερεθισμάτων στην πιο κρίσιμη φάση της γνωστικής, κοινωνικής και συναισθηματικής τους ανάπτυξης. Όμως, στο παιδικό χωριό SOS βρήκαν σεβασμό, αγάπη, ασφάλεια, στήριξη. Βρήκαν μια οικογένεια, στο πλαίσιο της οποίας δημιουργούν δεσμούς, επουλώνουν τα τραύματά τους, ενισχύουν την ατομικότητά τους. Μια τέτοια, ευρύτερη, οικογένεια είναι και αυτή της UNICEF. Συνεργαζόμενη με βασικούς κυβερνητικούς φορείς, ενισχύοντας τις υπηρεσίες κοινωνικής

πρόνοιας και τις δράσεις κάθε κοινότητας, προωθεί την ευημερία του παιδιού. Μεριμνά για αυτά που στερούνται γονικής φροντίδας, μεγαλώνοντας χωριστά από τις οικογένειές τους ή έγκλειστα σε ιδρύματα, υπογραμμίζοντας τη μεγάλη σημασία της αποϊδρυματοποίησης, του θεσμού της αναδοχής, ή και την παροχή ποιοτικής προστασίας με βάση την οικογένεια. Αγωνίζεται ώστε κάθε παιδί να έχει πρόσβαση στη δικαιοσύνη μακριά από τη βία, την κακοποίηση και την παραμέληση.

Κυρίες και κύριοι,

Αναγνωρίζοντας το έργο της Unicef 75 χρόνια τώρα και στηρίζοντας τις προσπάθειές της, μπορούμε να διαμορφώσουμε, όλοι μαζί, ένα παρόν αρμονικό για το παιδί, σαν μια υπόσχεση, αν όχι και εγγύηση, για ένα καλύτερο μέλλον.

Σας ευχαριστώ».